

ver passive tilskuere til noget, der opfattes som underholdning eller som noget negativt, der bliver trukket ned over hovederne på dem.

Men vi kommer ikke uden om, at IT-udviklingen i allerhøjeste grad også er erhvervspolitik. Jeg havde selv den fornøjelse at være med, da Bill Gates besøgte Danmark for et års tid siden og i den forbindelse blev stillet et spørgsmål af en ikke alt for positiv journalist, som spurgte, om det ikke var urimeligt, at Bill Gates og Microsoft havde indtaget den store plads, de har på markedet, og hvordan små, danske virksomheder nogen sinde skulle kunne komme til.

Bill Gates svarede – hvad der jo ikke var helt uintelligent – at når det gælder Cyberspace, er der altså tale om et område, hvor der er plads nok. Der er plads til alle, der er ikke tale om, at der er nogen som helst begrænsninger. Selv den mindste virksomhed kan i Cyberspace optræde lige så flot og lige så aktivt som den allerstørste virksomhed – ja, rent faktisk har erfaringen vist, at nogle af de mindste virksomheder netop er dem, der har haft størst glæde af og været hurtigst til at erkende de muligheder, der er i Cyberspace.

Når vi ser på borgernes brug af IT, skal vi huske på, at de redskaber, den lærdom, den indsigt og den håndtering af IT, som borgerne oplever derhjemme sammen med venner, bekendte og familie, tager de jo med sig på arbejdet. Det vil sige, at der sker en gradvis, men sikker efteruddannelse af hele befolkningen, og denne efteruddannelse kan vort erhvervsliv også have stor glæde af. Det er nemlig ikke nok, at vi kun har nogle få specialister siddende i virksomhederne til at udvikle programmer og udvikle de varer, vi skal sælge og leve af. Det er absolut nødvendigt, at hele virksomhedens medarbejderstab er integreret i den udvikling, der foregår.

Der er skrevet mange bekymrede artikler om, hvorvidt vi kommer til at opleve et A- og et B-hold, altså at der er nogle, der har forstand på, hvad der sker på IT-området, og andre, som bliver hægtet fuldstændig af. Og den første gruppe, der blev udnævnt til at skulle tilhøre B-holdet – ja måske endda et C-hold – var de ældre.

Hvor er jeg glad for, at de ældre selv har gjort den frygt til skamme! Når man spørger i Ældre Sagen og i andre ældreorganisationer, er det de kurser og arrangementer, der er specielt rettet mod de ældre, som i øjeblikket er fuldstændig overtegnede og har lange ventelister.

Når de ældre opdager, at de kan bruge Internettet til slægtsforskning og til at kommunikere med frimærkesamlere eller andre, som deler deres snævre og begrænsede interesser, på den anden side af Jorden, følger trangen og lysten til at lege med computeren automatisk med.

Derfor er det vores opfattelse, at man ikke skal være bange for, at der bliver et A- og et B-hold. Det, vi skal gøre, er at give borgerne glæden, oplevelsen og fornøjelsen ved at bruge netværket til de opgaver og de løsninger, de står og har brug for.

Men vi skal også sørge for, at de børn og de unge, vi uddanner, allerede fra skolen har vænnet sig til at bruge computeren aktivt. I den forbindelse er det vores opfattelse i Frihed 2000, at computerundervisningen ikke bare skal være et tilbud i folkeskolen, men skal være et obligatorisk fag. Ikke bare i dag, men i endnu højere grad i morgen og i overmorgen vil IT-kendskab blive lige så vigtigt som det at kunne læse og skrive, altså de gamle redskabsfag.

Det er også en kendsgerning, at anvendelsen af computere kan være med til at gavne miljøet – ikke kun når vi styrer forskellige processer, så vi begrænser ressourceforbruget, men også fordi vi kan få noget så eksotisk som hjemmearbejdspladser. Vi behøver ikke længere køre i bil til og fra arbejde; vi kan blive hjemme og løse vore arbejdsopgaver dér. Og lige præcis det at blive hjemme og løse arbejdsopgaverne bliver også en stor fordel for handicappede. Personer, som er bevægelseshandicappede og ikke har mulighed for at møde op på en arbejdsplads, kan hjemme i deres private bolig få et meningsfyldt liv, hvor de udfylder en arbejdsplads.

I den forbindelse så jeg på et tidspunkt i fjernsynet et interessant program fra USA: I et stort fængsel i Californien var de indsatte – oven i købet på den gang, hvor de skal blive hele livet – faktisk en del af Californiens turistinformation. Når folk ringede til de gratis 800-numre, fik de altså en indsat i fængslet, der gav gode råd og vejledning om, hvilke turistattraktioner der var åbne, og hvilke steder man kunne opleve noget spændende. Problemet opstod så, når nogle af turisterne inviterede personalet – som de troede det var – til at møde sig på de pågældende restauranter den pågældende aften, for det måtte de indsatte jo desværre afslå. Men det vidner om, hvilke muligheder IT tilbyder os. Ting, som vi ikke tidligere havde forestillet os kunne lade sig gøre, kan pludselig lade sig gøre.